

Las consecuencias de la guerra sobre los trabajadores

La guerra en Ucrania ha cambiado la situación política en el continente europeo y la situación económica en el mundo. La guerra destruye. Destruye edificios, destruye ilusiones, destruye a la gente. Aunque la guerra afecta indudablemente a todos, no influye a todos de la misma manera. Algunos incluso saldrán ganando gracias a esta guerra con resultados a nivel social para los políticos que se hayan situado del lado “correcto”, resultados económicos para los oligarcas que están en el país “de la paz y de la justicia”. Dejamos de lado el hecho de si aludimos a la interpretación rusa o a la ucraniana, y también el caso de los que poseen la interpretación universal de la guerra: los empresarios productores de armas. Pero los que sin lugar a ninguna duda van a perder son los trabajadores sea cual sea el país que eligieron o en el que estén por su voluntad o no.

A nivel local, los trabajadores son el principal objeto de la movilización: la población movilizable entre los 18 y 60 años que, que lo quiera o no, es susceptible de pagar el coste humano de la guerra.

Los trabajadores son la mayoría de los refugiados. La diferencia con la llamada crisis de los migrantes durante la guerra de Siria (que fue ante todo una histeria mediática inflada por los políticos de derecha) es que hoy nos enfrentamos a una situación masiva de refugiados capaz de desplazar las capas sociales del continente. Hoy más de 5 millones de refugiados dejaron ya Ucrania y más de 6 millones son refugiados internos. Una gigantesca masa de gente, con una gran parte que va a depender del sistema de contratos de trabajo temporal en países como Alemania, enriqueciendo a grandes empresas como Volkswagen. Millones de trabajadores seguirán pagando el precio de la guerra bajo forma de mano de obra barata y fuera de las reglas oficiales en condiciones de migración forzada. Los empresarios se aprovecharán de la situación para exprimir la mano de obra barata que son los refugiados y reducir los salarios de todos los trabajadores. Los políticos nacionalistas señalarán a los propios inmigrantes como los culpables de la baja de los salarios, insistirán para que se reduzcan sus derechos laborales, de ahí salarios aún más bajos para los inmigrantes. Habrá todavía más presión sobre los salarios de todos y más autobombo de parte de los demagogos y explotadores cínicos.

En este clima de agudización de los conflictos sociales en Europa, nos enfrentamos también con incitaciones sin precedentes para una militarización general del continente.

Tres días después del comienzo de la guerra, el 27 de febrero de 2022, el canciller alemán Scholz anunció que el ejército alemán va a disponer de un presupuesto especial de 100 mil millones de euros. En el período de 2015 a 2021, el presupuesto de la OTAN ha aumentado drásticamente, pasando de 895 mil millones (2015) a 1174 mil millones (2021). No son solo cifras sino que muestran la preparación de la OTAN para defenderse contra Rusia. Son miles de millones que no se destinarán a hospitales, trenes y ferrocarriles. No se destinarán a escuelas, fuentes renovables de energías y programas sociales. La militarización universal significa una brusca aceleración de la liquidación neoliberal del Estado de bienestar y conlleva una rápida caída del nivel de vida para todos. Es un golpe directo al salario social del trabajador, que tendrá que pagar más para recibir menos servicios sociales.

Naturalmente, los trabajadores no deben ser, y muy probablemente no serán simples víctimas pasivas del curso de los acontecimientos. En el caos de la guerra está la eficacia de la huelga de los trabajadores. Los trabajadores pueden convertirse en una oposición tanto contra las consecuencias económicas de la guerra como contra la guerra misma. Ya hemos visto a los trabajadores portuarios del sindicato autónomo USB en Italia negarse a cargar armas para la guerra. En Bulgaria también estuvimos cerca del brote de una huelga no organizada a gran escala en la zona industrial de Plovdiv, lo que anuncia la emergencia de la resistencia de los trabajadores a los efectos de la inflación. A partir de ahora vamos a ver más y más acciones de este tipo a gran escala. Con la continuación de la guerra y la agudización de sus consecuencias económicas, políticas y sociales, estamos entrando en un período de fortalecimiento y radicalización de las luchas sociales que nos imponen tomar posturas.

FAKB Federación Anarquista [Comunista] Búlgara 27.04.22

Dibujo sobre el portal de la FAKB

2 soldados muertos (un ruso y un ucraniano)

Le frase en ucraniano significa «Muerdo por los capitalistas»

Texto original en búlgaro

Последствията от войната за работниците

Войната в Украйна промени политическата ситуация на континента и икономическата ситуация в света. Войната унищожава. Унищожава сгради, унищожава илюзии, унищожава хора. Докато войната без съмнение влияе на всички, тя не влияе на всички по един и същи начин. Някои дори ще спечелят от тази война – политически дивиденти за правилно позициониралите се в ситуацията политици, икономически дивиденти за олигарсите оказали се на страната на “мира и справедливостта”, независимо дали говорим за руската или украинската им интерпретация, както и на носителите на универсалната интерпретация на войната – търговците на оръжия. Но тези, които ще загубят със сигурност, без значение от страната, която са избрали или в която неволно са се озовали, са работниците.

На локално ниво – работниците са основния обект на мобилизация – боеспособното население между 18 и 60, което, иска или не, е призовано да плаща човешката цена на войната.

Работниците съставляват и мнозинството от бежанците. За разлика от т.нар. мигрантска криза по време на войната в Сирия (която беше преди всичко медийна истерия раздухвана от десни политици), днес сме изправени пред мащабна бежанска ситуация способна да размести социалните пластове на континента. Днес над 5 млн бежанци вече са напуснали Украйна, а над 6 млн са вътрешни бежанци. Гигантска маса от хора, голяма част от които ще се озоват в системата на временни трудови договори в страни като Германия, обогатявайки големите работодатели като Volkswagen. Милиони работници ще продължат да плащат цената за войната под формата на евтин, нерегулиран труд в условията на принудителна миграция. Работодателите ще се възползват от ситуацията за да изтискат евтин труд от бежанците и да подтискат заплатите на всички. Националистическите политици ще посочат за виновник за подтискането на заплатите самите мигранти, ще настояват за ограничения на трудовите им права, което ще доведе до още по-ниски заплати за мигрантите, което съответно ще окаже още по-голям натиск на заплатите на всички, затваряйки самоподдържащия се кръг на демагогия, експлоатация и цинизъм.

На фона на това изостряне на социалния конфликт в Европа, сме изправени и пред безпрецедентни призови за всеобща милитаризация на континента.

3 дни след започването на войната, на 27.02.2022, Германският Бундесканцлер Шолц обяви че немската армия ще има специален бюджет от 100 милиарда. В периода 2015 до 2021 бюджетът на НАТО се е покачил драстично от 895 Млрд (2015 год) до 1174 Млрд (2021 год). Това не са просто цифри, показващи готовността на НАТО за отбрана срещу Русия. Това са милиарди, които няма да отидат за болници, влакове и железопътни линии. Няма да отидат за училища, възобновяеми източници на енергия и социални програми. Всеобща милитаризация означава рязко ускорение на неолибералното разграждане на социалната държава и води след себе си незабавно понижение на жизнения стандарт на всички. Това е директен удар върху социалната заплата на работника, който ще трябва да плаща повече и ще получава по-малко социални услуги.

Естествено работниците не бива и най-вероятно няма да са просто пасивни жертви на хода на събитията. В хаоса на войната се крие силата на работническата стачка. Работниците могат да окажат съпротива както на икономическите последствия от войната, така и на самата война. Вече видяхме пристанищните работници от автономния синдикат USB в Италия, които отказха да товарят оръжия за войната. В България пък станахме на избухването на мащабна неорганизирана стачка в индустриалната зона на Пловдив, които загатват за разгарянето на съпротивата сред работниците срещу ефектите на инфлацията. Тепърва ще наблюдаваме все повече и все по-мащабни такива действия. С продължаването на войната и задълбочаването на нейните последствия – икономически, политически и социални, навлизаме в период на ожесточаване и радикализация на социалните борби, в който е необходимо да се позиционираме.

ФАКБ